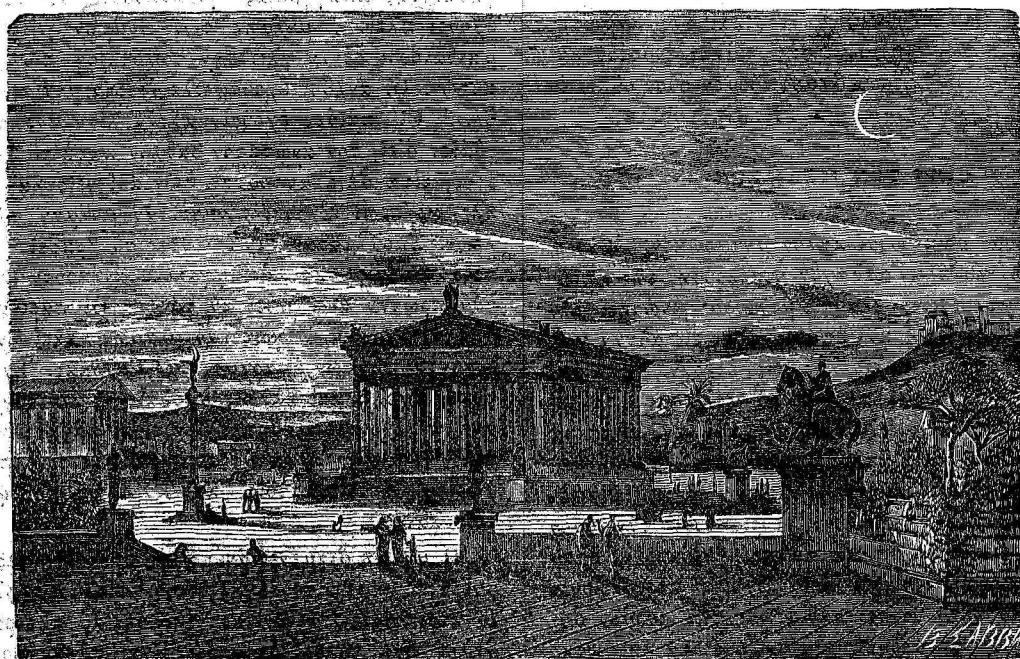

Ο ΕΝ ΕΦΕΣΩ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ

Ο έν Εφέσω ναός τῆς Ἀρτέμιδος κατετάσσεται ὑπὸ τῶν ἀρχαίων εἰς τὰ ἐπτὰ θαυματά τῶν μεγέθους, τῆς δαπάνης, τοῦ χρυσοῦ ἢ τῶν πλουσίων ἀνθημάτων αὐτοῦ. Ο ναός ἦτο ὁ μέγιστος πάντων διότι εἶχε 425 ποδ. μῆκος καὶ 220 πλάτος· τοσοῦτον δὲ μῆκος καὶ πλάτος οὐδεὶς ἄλλος τῶν Ἑλληνικῶν νυκτὸς εἶχε. Ο ναός ἦτο κατὰ τὴν ἔκφρασιν τὴν ἀρχιτεκτονικὴν ὀκτάστυλος, δίπτερος, διάστυλος, τουτέστιν εἶχεν ἀνὰ 8 μὲν κίονας ἐπὶ τῶν μετώπων, ἀνὰ δύο δὲ περὶ τὸν σηκόν. Οἱ κίονες ὑφ' ὧν περιεβάλλετο ἦσαν 127, εξήκοντα πόδας ἔκαστος· αὐτῶν ὑψηλός. Τοὺς κίονας τούτους προσήνεγκον δύορον 127 βασιλεῖς ἢ ἡγεμόνες τῆς Ασίας. Τῶν κιόνων τούτων ὅν τούς πλείστους ἀνέθηκεν ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς τῶν Δυδών Κροῖσος, 36 ἵσταν κεκοστημένοι ἀναγλύφοις. Εἰς

γνώστας τῆς Ἀθηναΐδος, διότι καὶ πόλλοι τῶν ἐν Εύρωπῃ χριστοῦ ναῶν ἀπεπερατώθησαν μετὰ αἰώνας, ὡς ὁ ναὸς τοῦ ἀποστόλου Πέτρου ἐν Ρώμῃ. Οὕτω ἢ ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς τῆς Κολωνίας ἀρξάμενος τῷ 1248 μόλις τελειώνει τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον, ὃ ἐστι μετὰ 632 ἔτη.

Ο περιβλεπτὸς οὗτος ναὸς, δην καὶ αὐτὸς ὁ Εέρενς σεβασθεὶς δὲν ἐπυρπόλισεν, ἔμελλε νὰ γενην παρανάλωμα τοῦ πυροῦ. Τὸ πῦρ ἐνέβαλε μανιώδης τὸς Ἡρόστρατος, ὅπτες δόξης ἀνιέρου ἐπιθυμῶν ηθελησε νὰ καταστῇ τὸ ὄνομά του ἀθάνατον διὰ τοιχύτης πρωτοφανοῦς καὶ πρωτακούστου ἱεροσυλίας. Ἐπυρπολιθη δὲ ὁ ναὸς τῷ 356, καθ' ἣν νύκτα ἐγεννήθη Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας. Δεκατέσσαρα ἔτη μετὰ τὴν πυρπόλησιν οἱ Ἐφέσιοι ἀπεφάσισαν ν' ἀνοικοδομήσωσιν αὐτὸν. Τοσαύτη δὲ ἦτο ἡ προθυμία καὶ ὁ ζῆλος αὐτῶν, ὥστε ἔκκαστος συνεισέφερε ὅτι ἐδύνατο, αἱ δὲ γυναῖκες

Ο έν Εφέσω ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος.

δὲ αὐτῶν, ἔργον τοῦ περιφύμου Σκόπος, ἔθαυμάζετο καὶ ἔροχην, ἐπὶ τῇ τελειότητι αὐτοῦ. Ο ναὸς ὑψοῦτο ἐπὶ κρηπιδωμάτος, ἔχοντος δέκα βαθμίδας. Στοκένος σταδίου τὸ μῆκος ἔξετείνετο ἀπὸ τοῦ ναοῦ, ἵνα προφυλάττῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς βρούχης. Τῷ δεμέλιᾳ τοῦ ναοῦ ἐτέθησαν ἐπὶ ἑδάφους ἐλώδεις, ἢ ἀσφρλισθῆ ἀπὸ τῶν σεισμῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἥργατων. Ἶνα δὲ τὰς θερέτριας ναοῦ τοσοῦτον μεγάλου κατακαθίσωσιν, Θεόδωρος ὁ Σάμιος ὑπέστρωσεν ἐν τῷ ἐλώδει ἑδάφει ἀνθρακάς ωρὶ ἐπὶ αὐτῶν ἀστρωσεν ἔστια. Ο ναὸς οὐτος ἐτελείωντος κατὰ τὸν Πλίνιον μετὰ 220 ἔτη, ὅπερ σημαίνει ὅτι ἡ οἰκοδομὴ διεκόπητο καὶ δι' ἀλλας μὲν ἴσως αἰτίας, ἀλλὰ κυρίως δι' ἐλλειψίν χρημάτων. Τούτο δέν πρέπει νὰ ἐκπλήσσῃ τοὺς ἀν-

ἐπώλητον τὰ χρυσᾶ καὶ πολύτιμα αὐτῶν κοσμήματα. Ἀλλὰ καὶ τοι οἱ Ἐφέσιοι ἐφάνησαν τοσοῦτον ἐλευθέροι, καὶ τοι μεγάλαι ἵσταν αἱ ἐξ ἀπάντων τῶν λατρευτῶν τῆς Ἀρτέμιδος δωρεαί, καὶ τοι ἀφιέρωσαν τὰς προσόδους τῶν δύο πάρα τὴν Ἐφεσον λιμνῶν, δὲν δὲ κατέρθισαν νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὸν ναὸν, διὸ μὴ ὁ Ἀλέξανδρος ἐπετερεπεν αὐτοῖς νὰ διαθέσωτι τοὺς φόρους, οὓς ἐδίδον τοῖς βαρβάροις, ὑπὲρ τοῦ ναοῦ.

Ο νέος γάρ, ὑπερέβη κατὰ πολὺ τὸν πρότερον κατὰ τὴν πολυτέλειαν πᾶσα ἡ ζύλωσίς αὐτοῦ ἦτο ἐξ ἔνδον πολυτίμων καὶ ἀσηπτῶν, οὕτως ἡ ὄροφη κατεσκευάσθη ἐκ κερδοῦ, αἱ δὲ δικλιδεῖς καὶ αἱ θύραι ἦσαν κυπαρίσιοι συμπλέκτου. Τα ζύλα τῶν δένδρων